

31

2021 FEBR 18

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00 5 3 1 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 MARCH 04
Példány:	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 77.	
KEZDŐÍRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
PELDÁNY:	IV:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FOLAJSTROMSZÁM:	
UTÓÍRATON:	

Alulírott Kalmár László György, [redacted], az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban „Abtv.”) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 62.P.24.197/2017/17.sz., illetve a Fővárosi Ítéltábla ezt részben megváltoztató 2.Pf.20.032/2019/10/II.sz. jogerős ítéletének, valamint a Kúria ez utóbbit hatályában fenntartó Pfv.III.21.302/2019/10.sz. végleges ítéletén (a továbbiakban „Jogerős Ítélet”) **perkoltség fizetésére vonatkozó rendelkezésének** alaptörvény-ellenességét. Kérem, hogy Jogerős Ítélet perkoltség fizetésére vonatkozó rendelkezését **semmisítse meg**, mivel az sérti alulírott panaszosnak az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát annyiban, hogy **az eljárást összességében vizsgálva ez a rendelkezés méltánytalan, igazságtalan, nem tisztességes.** (lásd: 6/1989. (III.11.) AB határozat)

Kérem továbbá, hogy a majdani döntés meghozatalában semmiképp ne vegyen részt **dr. Pokol Béla** alkotmánybíró úr, miután az ügy kapcsán erősen érintett [redacted] **gyakori dicsekvése szerint** – közeli, mondhatni pertu barátság fűzi.

Hozzájárulok ahhoz, hogy a közzétételre kerülő alkotmányjogi panaszomban a nevem szereplejen.

1

1. Az indítványozói jogosultság

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-án alapul, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a panaszos számára. A Kúria végleges ítéletével szemben sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőség nincs a továbbiakban.

A Jogerős Ítéletet 2021. február 16. napján vettem át elektronikus úton.

A Jogerős Ítéletet általam megsemmisíteni kért rendelkezése nyilvánvaló módon és érdemben befolyásolta a panaszban kifejtett alaptörvény-ellenesség.

Az alapul fekvő személyiségi jogi perben a Fővárosi Törvényszék 62.P.24.197/2017/17.sz. ítéletével a keresetemet teljes egészében elutasította, és perkoltség megfizetésére kötelezett a teljes pervesztés okán, ami rendben is lett volna, ha így marad. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.032/2019/10/II.sz. jogerős ítéletével azonban az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a per főtárgya tekintetében alaposnak találta a követelésemet: megállapította, hogy az alperes megsértette a személyes adataim védelméhez fűződő személyiségi jogomat. Ugyanakkor – *mérlegeléssel* – arra a következtetésre jutott, hogy a megállapítás elegendő elégtétel a számomra, ezért a sérelemdíj iránti követelésemet viszont elutasította, és 36.000Ft+ÁFA első-és másodfokú perkoltség megfizetésére kötelezett az alperes – *a tisztelt Alkotmánybíróság* – javára. A Kúria Pfv.III.21.302/2019/10.sz. végleges ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és további 12.700Ft perkoltség megfizetésére kötelezett az alperes javára. (Ez összesen: 58.400Ft-ot jelent.)

Álláspontom szerint a Jogerős Ítéletben a perkoltségről kifejezetten Alaptörvény-ellenes módon – *a méltányosság, igazságosság, tisztességesség alkotmányos elvárásának/követelményének figyelmen kívül hagyásával* - hozott rendelkezést a bíróság.

Következésképpen a Jogerős Ítélet perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezésének megsemmisítését kérem.

2. Az érdemi panasz

2.1 A háttér, a tényállás

Figyelemmel arra, hogy a jelen panaszommal együtt az elsőfokon eljáró bíróság köteles a teljes iratanyagot is felterjeszteni a tisztelt Alkotmánybíróságnak, így a tényállást csak röviden, nagyvonalakban körvonalazom, hiszen a kibontott részletek nyilvánvalóan megtalálhatók az eljárás iratanyagában, illetve az ítéleti tényállásban.

A per alapját az képezte, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a korábbi peres ellenfelem – *a jogerősen elítélt* [REDACTED] – máig érdemben el nem bíralt alkotmányjogi panaszát anonimizálás nélkül – *4 helyen is benne hagyva a nevemet* – tette közzé a honlapján, ami közvetlenül ugyan – *legalábbis a végleges döntés szerint* – „csak” a személyes adataim védelméhez fűződő személyiségi jogomat sértette, közvetve azonban sértette az emberi méltóságomat, a becsületemet és a jóhírnevem is, miután a panaszban foglaltak súlyosan sértő kitételek sorát tartalmazták rám nézve, amiért magát a panasz előterjesztőjét – [REDACTED] – **BP-02/SZABS/525-5/2018.** számon jogerősen el is ítélte az illetékes szabálysértési hatóság becsületsértés szabálysértésében. *(Ez nyilván nem jelent problémát, ha anonimizálva kerül ki az alkotmányjogi panasz, azonban, ha benne gyalázott személy – kellő anonimizálás hiányában – felismerhető, akkor bizony az illető becsülete, jóhírneve, emberi méltósága is sérül. Ezt egyébként a bíróságok sem vitatták, azonban úgy foglaltak állást, hogy ez utóbbi sérelem olyan „velejárója” az anonimizálási anomáliának, ami nem róható fel a tisztelt Alkotmánybíróságnak, mert hogy köteles az alkotmányjogi panaszt közzétenni a honlapján... Ez igaz. Épp csak nem felismerhető formában! Így tulajdonképpen a sérelem ezen részét sem vitatták, épp csak a döntésük értelmében ennek nincs gazdája: jogsérelem van, felelőse nincs... Sajátos, tipikusan igazi magyar unikum!)*

2

2.2 Az Alaptörvény, az alkotmánybírói gyakorlat

A 13/2014 (IV.18.) AB határozatban (a továbbiakban „2014 Abh”) az Alkotmánybíróság az indoklás [33] pontjában és az azt követő pontokban emlékeztet arra, hogy **az alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusok által biztosított jogvédelmi szintet.** Köztük az EGYEZMÉNY 6. Cikkében foglalt tisztesség követelményét is, kiterjesztve a tárgyalást meghaladóan az eljárásra és az ítéleti rendelkezésekre is.

3. A tisztességes eljárás követelménye:

A 6/1989. (III.11.) AB határozat szerint a „tisztességes eljárás” (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy lehet az egész eljárás összességében tisztességes, **ahogy az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.** A tisztességes eljáráshoz való jog lényegében azokat a garanciákat foglalja magában, amelyek rendeltetése, hogy a felek jogainak érvényesítése olyan eljárásban történjen, amely biztosítékot jelent a törvényes, elfogulatlan és ésszerű időn belüli döntésre.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy ebben a kérdésben is irányadónak tekinti az elfogadott nemzetközi normákat, és egyfajta minimum elvárásnak tekinti az Egyezmény 6. Cikkében foglaltak maradéktalan teljesülését, illetve tiszteletben tartását.

A jelen esetben egy „hétköznapi kisember” áll szemben a legmagasabb bírói testülettel: az Alkotmánybírósággal.

(Az „erőviszonyok” tehát szélsőségesen polarizáltak, ami a méltányosság, az igazságosság, a tisztességesség megítélése szempontjából nem lényegtelen szempont!) Ez utóbbi alanyi jogon illetékmentes, így pervesztés esetén sem kell illetéket fizetnie. Én egyedül jártam el elsőfokon, így ott még perköltség vonzata sem lehetett (volna) egy pervesztésnek. Ugyanakkor a tisztelt Alkotmánybíróság ügyvédet bízott meg velem szemben, aminek perköltségvonzata lehet. Tette ezt annak ellenére, hogy a legmagasabb taláros testület nyilván nem szorul pénzkiadással járó ügyvédi segítségre.

A végeredmény – részleges pernyertesség/pervesztesség – a jelen esetben tehát oda vezetett, hogy az alperes – a tisztelt Alkotmánybíróság – nem vitatottan megsértette a személyes adataim védelméhez fűződő jogomat, aminek eredményeként velem összefüggésbe hozható módon került ki a honlapjára egy az emberi méltóságot, becsületemet és jóhírnevemet súlyosan sértő, engem durván gyalázó alkotmányjogi panasz.

Itt szükséges kitérni arra is, hogy a Jogerős Ítélet rendelkezése szerint a tisztelt Alkotmánybíróság csak az adatvédelmi természetű személyiségi jogaimat sértette meg, az emberi méltóságot, a becsületemet és a jóhírnevemet viszont annak ellenére sem sértette meg, hogy a személyemre vonatkozó és a nevem bennfelejtése okán felismerhető „történet” – ami a közzétett alkotmányjogi panaszban olvasható – a bíróságok által sem vitatottan alkalmas az emberi méltóság, a becsület, a jóhírnév sérelmének előidézésére, hiszen abban folyamatos gyalázkodás olvasható velem szemben egy elítélttől, akit éppen az ilyen gyalázkodások miatt ítélték el jogerősen. (És amiért magát a panasz előterjesztőjét – [REDACTED] – BP-02/SZABS/525-5/2018. számon jogerősen másodszor is elítélték – ezúttal becsületsértés szabálysértésében marasztalta el az illetékes szabálysértési hatóság, -, amivel szemben [REDACTED] még csak nem is fellebbezett: elfogadta az őt marasztaló szabálysértési határozatot. Mellékelten csatolom ezt a határozatot és a 8.sz. alatti jogerősítést.)

Ezzel lényegében – tartalma szerint – azt mondták ki a bíróságok, van jogsérelem, de nincs felelőse! [REDACTED] az ezen alkotmányjogi panaszában olvasható gyalázkodás miatt utóbb jogerősen elítélték becsületsértés szabálysértése miatt (is), azonban azt nyilván nem lehetett neki felróni, hogy a gyalázkodása nagy nyilvánosság elé került! Nem tételezhette fel, hogy anonimizálás nélkül kerül ki a beadványa, így a becsületsértés bűncselekményi alakzatához minimálisan szükséges eshetőleges szándék sem állapítható meg. Én egyértelműen bűncselekményt szenvedtem el – nagy nyilvánosság előtt vált ismerté a gyalázkodás -, [REDACTED] terhére viszont csak szabálysértés volt megállapítható. És a kettő közti „szintkülönbségnek” – a Jogerős Ítélet szerint – **nincs felelőse**. Senki nem felel tehát azért, hogy az eredetileg „csak” szabálysértést megvalósító gyalázkodást a nem megfelelő anonimizálás által bűncselekményt megvalósító – nagy nyilvánosság előtti – gyalázkodássá „nagyította fel” a tisztelt Alkotmánybíróság alkalmazásában álló, az anonimizálást felületesen elnagyoló valaki.

Nem vitatottan megvalósult tehát az emberi méltóságom, a becsületem és a jóhírnevem sérelme (is) – van tehát jogsérelem -, de nincs gazdája: nincs „elkövető”, nincs felelős.

Álláspontom szerint **az ilyen ítéleti tartalom is súlyosan tisztességtelen: ha ugyanis egy jogsérelem bekövetkezett, akkor azt valaki elkövette, kell, hogy legyen felelőse. Jogsérelem nincs jogsértést elkövető nélkül!**

Végül nézzük magát a **végeredményt**:

A Jogerős Ítélet értelmében ennek a következménye az alanyi jogon illetékmentes, tisztelt Alkotmánybíróság terhére egy megállapítás – *sem illeték, sem perköltség, sem sérelemdíj: semmilyen anyagi vonzat!* -, az én terhemre pedig 58.420Ft perköltség. (Hozzáteszem: 22.800Ft foglalkoztatást helyettesítő támogatás az egyetlen jövedelemem, amiből még 10.000Ft tartásdíjat is fizetek...)

Fordított aspektusból: nekem elégtételként egy megállapítás, Önöknek pedig – *akik megsértették a jogaimat!* – 58.420Ft perköltség.

A **jogaiban sértett fél** tehát annyit kap, hogy „Igazad van, megsértették a jogaidat.”, ehhez képest azonban kapni nem kapsz semmit, sőt még Te fizess a jogaidat megsértő alperesnek! (A kézben maradó havi jövedelemed

ötszörösét!)

A **jogsértő fél** pedig azt kapja, hogy „Nézzetek magatokba elvtársak: hibáztatok.”, de a zsebetekbe nyúlnotok persze nem kell, sőt még adunk is egy kis pénzt nektek a jogaiban sértett fél zsebéből, hogy elvegyük a kedvét a panaszkodástól, hogy a jövőben ne merjen panaszkodni, ha sérelem éri.

Nem kérdés, hogy a Jogerős Ítélet általam megsemmisíteni kért rendelkezése nem jogszabály ellenes: a perrendtartás szabályait lehet úgy csúrní és csavarni, hogy minden részletszabálynak megfeleljen egy ilyen rendelkezés.

Azonban a **6/1989. (III.11.) AB határozat** szerint: **az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás – illetve valamely rendelkezés – összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.** (Vagy akár mindhárom egyszerre.)

Az viszont megint csak nem kérdés, hogy egy olyan döntés, amely értelmében végeredményben **a jogaiban megsértett „hétköznapi kisembernek” kell fizetnie a jogait megsértő nagyméltóságú testületnek** – a jogsértő nagyméltóságú testületnek pedig nemhogy nem kell fizetnie annak a „hétköznapi kisembernek”, akinek a jogait megsértette, hanem még pénzt is kap tőle a „jogsértése jutalmául” –, semmiképp sem méltányos, semmiképp sem igazságos, semmiképp sem tisztességes, hanem a „hétköznapi kisember” cinikus arcú köpése...

És **hasonlóan minősül – a tisztesség követelményét súlyosan sérti** - a Jogerős Ítélet azon tartalma is, miszerint csak a nevem nyilvánosságra hozatalának van felelőse, **az ebből közvetlenül adódó - az enélkül „csak” szabálysértést megvalósító - gyalázkodás nagy nyilvánosság elé kerülésének és az ebből adódó „többlet sérelemnek”** azonban nincs felelőse: azt én elszenvedtem, de felelnie senkinek nem kell érte.

4

Itt tehát az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (1) bekezdésében garantált tisztességes eljárás garanciális elemeit képező legfőbb alapelv - **a méltányosság-igazságosság-tisztességesség alapelve** - igen súlyos sérelméről kell beszélnünk.

Hangsúlyozom: a bíróságok ilyen és ehhez hasonló igazságszolgáltatásától az utóbbi évek során kellően megundorodtam ahhoz, hogy már nem érdekel a sérelemdíj kérdése. Sőt, már az „megfelelő elégtételként” adott megállapító rendelkezéseik sem érdekelnek, hiszen mára már teljes egészében kihúzták maguk alól a pulpitust: megszűnt a tekintélyük, nem maradt már senki, aki még bárminemű tiszteletet érez irántuk és így nem maradt már senki, akit még érdekelne, akinek még számítana, akinek még tényleges elégtételt jelente egy-egy ilyen megállapító rendelkezés.

De azt egyfajta „minimum” követelménynek tekintem – és csupán ennyit szeretnék elérni ezzel az alkotmányjogi panaszommal is -, hogy **ha már semmilyen kézzel fogható elégtételre nem számíthat ma a bíróságoktól a jogaiban sértett „hétköznapi kisember”, legalább ne neki kelljen még a zsebébe nyúlni és pénzt fizetnie annak, aki megsértette a jogait!**

Az általam kért döntés esetén maradna egy jogsértést megállapító ítéleti rendelkezés, és semmi más.

(Ez így is jobbára „nesze semmi, fogd meg jól”, de legalább mégsem a sértett felet bünteti és a jogsértő felet jutalmazza... Szánalmas ugyan, de hazánkban már ezt is eredmények kell(ene) tekinteni.)

Nálam ez az igazság, és a tisztesség minimuma, ami alá menni nem lehet...

És Önöknél?

2021. 02. 17.

tisztelettel:

Kálnai László